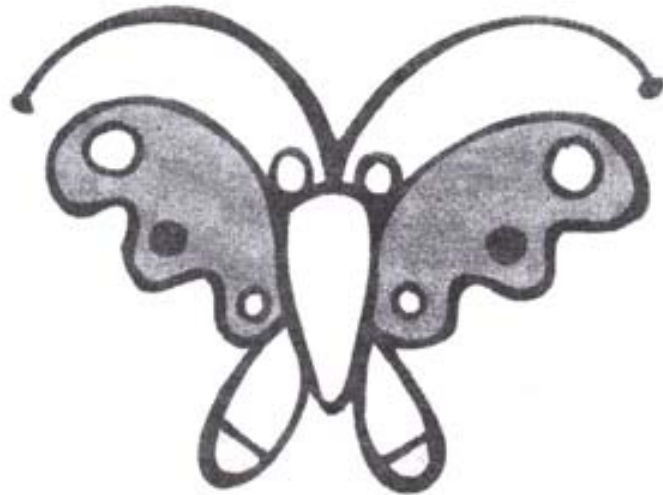

גבעת חיים מאוחד

גבעתו

עלון פנימי ט"ז/5 ב' בכסלו תשס"ד 27 בנובמבר 2003

אנו משתתפים בצער
 עם טניה גורן
 במות אחיה שלמה
 תנחומים למשפחה

בשעה טובה הגיעה מכונת השכפול החדשה – ובא לציון גואל

דו"ח שימושים בכספי עסקת גת-מב"י 1

במסגרת עסקת גת – מב"י התקבלו בראשית שנת 2001 כספי העסקה בסך כ-6.3 מיליון ש"ח. על-פי ההחלטות יועדו הכספים לתשלום חובות לספקים ולבנקים שלא שולמו תקופה ארוכה. סה"כ שולם 3.077 מיליון ש"ח. לאחר ייעוד הכספים להחזר חוב לספקים ולבנקים הוחלט ליעד כסף להחזר חוב הקיבוץ לחברים – סה"כ שולם לחברים 1.36 מיליון ש"ח. שארית הכספים יועדה לבניה – 800,000 ש"ח, ולקניית גירעון אקטוארי 800,000 ש"ח. במהלך התקופה אישרה הנהלת הקהילה שימושים נוספים. להלן טבלה המסכמת את השימושים בעסקת גת-מב"י 1.

אלון שפיצר
 רכז משק

6,362,489	תקבול מהעסקה
172,419	ריבית שנצטברה
6,534,908	סה"כ מקורות
3,077,000	תשלום חובות בפיגור
800,000	קניית גירעון אקטוארי
878,978	בנייה
38,879	דרכים
1,360,631	תשלום חוב לחברים
74,269	מימון ניתוח בן דיוויס
289,593	פסק בורר לילי בוב ז"ל
13,554	ריבית ועמלות
6,532,904	סה"כ תשלומים
2,004	יתרה

לחברי הקיבוצים גבעת חיים מאוחד ועין החורש

שלום רב!

כמדי שנה, בהתקרב עונת החורף ועמה גם עונת פרי ההדר והאבוקדו, מתחילה גם תופעת ה"התעניינות המוגברת" של חלק מחברי הקיבוצים בנעשה בתחום גידולי העץ. כהרגלם משנים, פושטים החברים הללו על המטעים הנמצאים מסביב ובצמוד לקיבוצים, במטרה להפגין התעניינות ושותפות בנעשה בתחומי הקטיפים המוקדמים. חדי העין ומהירי ההבנה שביניהם אף טורחים להעיף עין מקצועית לעבר זני מרכז העונה על-מנת שלא יהיו הפתעות בהמשך...

במקום זה חשוב לנו להאיר ולהעיר כי החלקות נקטפות באופן סלקטיבי (לא כל הפרי בבת אחת) ולכן, גם אם חלקה נראית כאילו לאחר קטיף, אין הדבר כך!

חברים שימו לב!

המציאות משתנה מדי רגע אפילו בתחומים בהם נראה כי אין שינויים, כגון – תחום גידול העצים...

הקיבוצים גבעת חיים מאוחד ועין החורש חתמו בשנה שעברה (2002) על הסכם שותפות בתחום גידול ההדרים ובחלק מתחומי המטע האחרים והקימו אגודה חקלאית שיתופית עצמאית בשם "גבעות החורש", המתנהלת כגוף עסקי נפרד וחיצוני לקיבוצים. גוף זה נשלט אומנם על-ידי הקיבוצים הבעלים, והינו בבעלותם, אך כל פעילותו חיצונית להם ומנותקת פיזית מהם.

בשם הנהלת השותפות ובתוקף סמכותי כמנהל האגודה, הנני להודיעכם כי על-פי חוק מדינה, כל כניסה לכל מטרה לשטחי הגידול שבשותפות חייבת להיות בתיאום ובאישור האחראים לשטח מטעם הבעלים – הנהלת השותפות.

כל פגיעה ברכוש השותפות כולל סחיבת/גניבת פרי הנה בגדר עבירה על החוק ופגיעה ברכוש הבעלים השותפים גם יחד. הנזק המוערך לשותפות כתוצאה מגניבת פרי בין אם על-ידי חברים ובין אם על-ידי אנשים חיצוניים מוערך בעשרות אלפי שקלים בשנה. עגמת הנפש גדולה ביותר והפגיעה בכיס המשותף לשני הקיבוצים אינה סבירה וכאמור הנה בגדר עבירה על החוק גם כשהיא מבוצעת על-ידי החברים.

בשם הצוות ונציגי הבעלים גם יחד הנני פונה אישית לכל אחד ואחת מכם בבקשה:

אל תהפכו אותנו – צוות "גבעות החורש" – לשוטרים ולבלשים ואל תאלצונו לפנות לחוק שישמור עלינו ועליכם מפני עצמנו...

בתום העונה כמדי שנה, יוזמן הציבור הרחב לבצע אסיף ולקט בחלקות שנקטפו מבלי לגרום נזקים, מתוך הרגשת שייכות ומבלי לפעול כגנבים בלילה...

בברכת עונה מוצלחת ושנה חקלאית טובה – יורם גור וצוות "גבעות החורש"

לכל הרוחות, איך הם עושים את זה

ראובן, בשנה השישית לפעילות החנות, מהם הסיכומים שלכם?
סיכומים טובים. אני מסתמך עכשיו על הדף שקיבלתי מהנהלת החשבונות, על 12 חודשים, מאוקטובר עד אוקטובר. הנטו, לאחר קיזוז כל ההוצאות, כולל שכר דירה, הוצאות מימון, שכר עבודה, הוצאות קניות ועוד - 130 אלף שקל לשנה לטובתנו. על שלושה עובדים זה בהחלט לא רע.

אתם משלמים שכר דירה עבור כל בית שרת?
לא, רק עבור החלקים שבשימוש שלנו. עד לפני שנה דרשו מאתנו 8 דולר למטר, שזה המון. ביררנו בקיבוצים אחרים - והיו פה גם מודדים מהמועצה - והגענו עם הקיבוץ להסכמה שזו טעות. היום אנחנו משלמים 3 דולר למטר. זו ירידה משמעותית.

יש פיצוץ בשבתות?
כן, למשל בשבת האחרונה, אבל גם בימים רגילים. בחודש וחצי האחרון הגענו לסכום פנטסטי, אני לא יכול לפרט במספרים - אבל זה טוב בהחלט.

המסלול הזה, של צעיר אחרי צבא שיוצא לטיול הגדול, עוד קיים?
קיים בהחלט, אפילו ביתר עוצמה. אצלנו בכל אופן התנועה גדלה כל הזמן, יש לנו שם טוב מאוד, באים מכל הארץ, מאילת ועד רמת הגולן. בגלל המסגרת הלוחצת של הצבא. הם רוצים לנסות משהו חדש. ללמוד באוניברסיטה הם עוד יספיקו.

התחרות גדולה?
התחרות גדולה ביותר, לעתים קשוחה וברוטלית (השמצות). חנויות צצות - וחנויות נסגרות. אנחנו קונים ציוד מחלק מהחנויות שנסגרות.

מי העובדים היום ב"לכל הרוחות"?
נחמה ברוש, יוני גור, דורית וינר (חלקית, עוזרת בתפירה ובתיקונים) - ואני. יש גם עובדי שבת, סטודנטים.

מה הם הקריטריונים שלך כמעסיק, האם חשוב לך שבצוות יהיו חברי קיבוץ?
הרעיון הוא להעסיק את מי שעובד בשיטה שנראית לי כנכונה, רצוי עובד שיש לו ניסיון בתרמילאות, שיודע על מה מדברים. עדיף צעירים - אני כבר במידה מסוימת זקן - כי לפחות רוב קהל היעד הם חברה צעירים. חלק אחר הוא הורים של מטיילים, שזה אולי יותר קרוב אלי. הבעיה היא לעזור לקונים בשאלות מעשיות: איך לכוון תרמילים, מה לקחת לטיול, איך לבחור נעליים וכדומה, ובאמת, החנות שלנו שונה מאחרות בצורה דרסטית בשיטת העבודה. אצלנו יש קשר עם הלקוחות, יש אחריות על הציוד. חסרים לנו מאוד עובדים לשבתות, בהן העבודה מעשר בבוקר עד ארבע אחר הצהריים וברוב המקרים עד חמש ויותר. הבעיה עולה תמיד ברגע שמתחילה שנת הלימודים של הסטודנטים. שאלנו בגבעת חיים את כל הצעירים שחזרו מטיולים, אבל אף אחד לא היה פנוי. לאחר שהתייאשנו, תלינו באזור מודעות דרושים. אנו מצפים לפניות.

מהן תוכניות ההתרחבות ובאיזה שלב נמצא הביצוע?
בתוכנית לעבור לאגף הקטן (חדר הישיבות) של בית שרת, אבל יש עיכובים. המעבר והבנייה תלויים בפינוי הספרייה - שמתוכננת לעבור למבנה של פרפרים לשעבר - ועד שלא יעבירו אותה אי-אפשר להתחיל לעבוד. היינו אמורים לעבור ב-1 בינואר 2003, אני מקווה שעבודת החנות החדשה תחל בינואר 2004. במקום הנוכחי הבעיה היא האורך, חוסר השליטה במתרחש בחנות, ודחיסות באזור הקופה, שממוקמת בדיוק במעבר. המבנה במקום החדש שונה. תהיה לנו שליטה טובה על כל החנות והרבה מרחב. נוכל גם לפתח כיוונים חדשים, כמו: ציוד לרכב שטח, אופני טיול, פינה יותר גדולה לילדים, פיתוח נושא האינטרנט - וכדומה.

שלושה מתכננים הגישו הצעות לתוכנית, בחרנו באחת מהן. לרוע המזל היתה טעות בנתונים שנמסרו למתכננת (התברר שאי-אפשר להרוס חלק מהקירות), כיוון שלא נמצאו תוכניות הקונסטרוקציה של בית שרת. הכנסנו כמה שינויים, וגם זה לקח זמן.

לביצוע נבקש הצעות, גם מכוחותינו (ענף הבניין והנגריה) - ומי שיהיה הכי טוב, תהיה לו עדיפות. הוא גם יצטרך להתחייב לעמוד בלוח זמנים, כל יום פיגור יעלה לו 100 דולר.

כמי שפוגש יום יום את התרמילאים, האם הצעירים הישראלים עדיין מרבים לטייל בעולם, כמו לפני שש שנים, כשפתחתם את החנות?

אין שום שינוי. זה עדיין באופנה, הם נוסעים בהמוניהם. לפעמים משתנים היעדים: לפני 20 שנה היעד העיקרי היה דרום אמריקה, אחר כך מזרח, אחרי זה חזר דרום אמריקה. בשלוש השנים האחרונות נוסעים הרבה לאזור קצ'קר - צפון-מזרח תורכיה - וגם לסלובניה, קרואטיה, דולומיטים ופירינאים. אגב, רבים מהם בגיל 40 פלוס, כי זה קרוב ואפשר לצאת לשלושה-ארבעה שבועות, לא חייבים לחזור רק אחרי חצי שנה. השנה התחילו צעירים לצאת לצפון אירלנד. קבוצה נוספת הם הורים, שמצטרפים לטיול של ילדיהם כעבור מספר חודשים. הם באים עם האח הקטן לפגוש את הבן. אני פוגש אותם בחנות, כשהם קונים לילדים וגם לעצמם.

מה אתה מציע לתרמילאים לקחת.

תלוי בטיול, ולא דווקא במשך הזמן. צריך לקחת מה שפחות. חולצות למשל 2-3, לא יותר, שהרי בכל מקום תקנה חולצה עם הדפס, למזכרת. אני אומר להם: שלושה דברים אתם משאירים בבית: את ההורים, את הדאגות - ואת הבית... אפשר להסתפק בשמונה קילו ציוד - רוב המטיילים לוקחים שנים-עשר קילו. אנחנו מנסים להסביר להם, בין השאר, שהם לא צריכים להוכיח לאף אחד את רמת האגו שלהם, גם לא שהם יוצאי יחידה קרבית מובחרת... במהלך הטרקים משאירים את רוב הציוד בגסט האוס ולוקחים רק מה שצריך. מספיק לקחת שק שינה, אוהל, שני סטים של בגדים - (שוטפים, תולים) - לא תמיד מתקלחים - יש מקומות שהמים קפואים - וזהו. במסלולים גבוהים, בשלג ובקור כל אלף מטר התיק יותר כבד - חמישים אחוזים מהמטיילים בעולם חוטפים מחלת גבהים, והסימנים הראשונים מורגשים בגובה שלושת אלפים מטר. ראייתני המון ישראלים, לא יותר משניים או שלושה הודו שיש בעיה, אבל רק בגובה חמשת אלפים מטר. אגב, בדרום אמריקה חמור סוחב חמישים קילו ומחירו עד שבעה דולר ליום - כדאי לשכור אותו וליהנות מהטיול.

מעבירים מפה לאוזן את בשורת "לכל הרוחות"?

כן, אנחנו מוכרים. קודם כל, מי שקונה אצלנו ציוד, לא רק זוג גרביים, מקבל מאתנו חוברת עם המלצות וטיפים, לפי האזורים - מרכז אמריקה, דרום אמריקה, אוסטרליה-ניו-זילנד, המזרח הרחוק - זה נותן לו מידע יוצא מן הכלל, והדרכה בנושאים שהוא נתקל בהם, כגון התנהגות בדרכים, בריאות - בהתאם לבעיות רפואיות בכל אזור ואזור - המלצות על מסלולים, כולל סיפורי דרך.

בחוברות יש דפים ריקים בהם מתבקשים החברה לכתוב ולשלוח טיפים והמלצות. לצערי שולחים פחות מדי אבל בהחלט מעדכנים כל הזמן.

כשהייתי לפני שלוש שנים בדרום אמריקה, בקיטו, ראיתי שתי בנות דוברות עברית יושבות וקוראות את החוברת שלנו, שאלתי אותן, מה זה? הן ענו שזה ספר בעברית שמישהו הכין,

איזה שהיא חנות בארץ, משהו משהו... ביקשתי לראותה, הן הודיעו לי שיש הרשמה לחוברת וכדאי לי להירשם, מחר יש מקום פנוי בתור. אמרתי שאני נורא שמח... כי אני מהמוציאים את החוברת.

היום השתפרנו מאוד, הוצאנו בבית דפוס חוברת עבה בגודל חצי דף, שאפשר לסחוב בקלות. יש לנו חוברת מיוחדת להורים, אנחנו מקבלים טלפונים מהורים דואגים, לכן הוצאנו חוברת מיוחדת להורים. בחוברת להורים יש המלצות - הבדלי השעות, נקודות שיש לשים לב אליהן בביטוח, קידומת של מדינות, מי נושא בעלות החילוץ אם קורה, לאן לשלוח חבילות - כל הדברים שאפשר להרגיע.

בקיטו, ראיתי שתי בנות יושבות וקוראות את החוברת שלנו, אמרתי: מה זה? הן ענו שזה ספר בעברית שמישהו הכין, איזה שהיא חנות בארץ, משהו משהו.

שאלה ורשמה - דינה רמגי

תשובה לאיילת בנושא המרכול והפרשי הנתונים

מרכול

רצייתי להסתפק במה שכתבתי ביומן האחרון, אבל חברים רבים פנו אלי ובקשו שאסביר את הפרשי הנתונים ביני לבין איילת. אתייחס בעיקר לנתונים המספריים, השאר - כל אחד והאמת שלו. ראשית, אציין כי את המספרים הבאתי מהנהלת החשבונות. המספרים במאמר שלי נבדקו, הן בהנהלת החשבונות והן על-ידי הגזבר/רכז המשק - ואושרו על-ידם. תזכורת למאמר: בהשוואה בין המצב במרכולית ובכל-בו ברבעון האחרון של שנת 2002 (אחרי השינוי), לבין התקופה של מאי - אוגוסט 2003 לאחר המעבר למרכול, **הקיבוץ הפסיד (כולל השקעה) כ-377 אלף ש"ח!**

בתשובתה לנתונים שהובאו במאמרי, איילת מערבבת מין בשאינו מינו: היא מסבירה שבכל שנת 2002 הכל-בו והמרכולית הפסידו כי הם לא כיסו את כל העבודה, חשמל וכו'. אולי איילת לא שמעה על השינוי, אבל עד השינוי בספטמבר 2002 **היתה הוראה לכל-בו ולמרכולית מהנהלות הקיבוץ לדורותיהן למכור במחירי עלות התוצרת**. במידה והם היו מוכרים במחיר גבוה יותר (כפי שאולי איילת רומזת שהיה צריך להיות), זה היה חוסר מנהל תקין וגניבת כספי החברים. לכן, "האשמתם" באחריות להפסד, עד השינוי, כפי שעושה איילת היא חטא לאמת. בפשטות, אין לנתונים לפני השינוי שום קשר לבדיקה לצורך איחוד הכל-בו והמרכולית.

איילת כותבת שכ-50 אלף ש"ח היו צריכים להעביר מהוצאות שוטפות להשקעות. לגזבר לא משנה כמובן מאיזה כיס הוא משלם, וגם אם נקבל את דעתה של איילת, זה מוריד מהשוטף ומוסיף להשקעות, ומעלה אותן מ-85 אלף ש"ח ל-135 אלף ש"ח. במקום פי שניים מהתקציב, פי שלושה מהתקציב (45 אלף ש"ח).

איילת כותבת שהיה גידול במלאי 68 אלף ש"ח. לא ברור איך איילת יודעת את הגידול בתקופה, כאשר בתחילת מאי לא נעשתה ספירת מלאי. אבל גם אם נקבל את דבריה של איילת על נתוני המלאי, עדיין יש הפסד של מעל 300 אלף ש"ח. גם לגבי שנת 2003, הנתונים של איילת לא מקבילים. הם אינם קשורים לנתונים במאמר שלי, וחבל לחזור על כל הסיפור.

והערה אישית, איילת משמיצה אותי: "בחרת לשבת על הגדר להמתין לכישלון במקום לשנס מותניים ולעזור". האמת, מייד עם בקשת עובדות הכל-בו והמרכולית לעזור להן, עשיתי כמיטב יכולתי ופניתי לכל הגורמים הקשורים בנושא, על-מנת למנוע את ההפסד הצפוי, ואף במידה ויכולתי המלצתי מה לעשות.

לדעתי, היה צריך לפעול בכל-בו ובמרכולית בשלבים:

1. **לבדוק** את הנתונים אחרי השינוי (כפי שעשיתי) ולפי זה להחליט, ולא כפי שעשתה איילת, שהחליטה לפני שהיו לה נתונים (ואז גם קשה להסביר נתונים שלא נבדקו).
2. **לתת להם יעד**: העלאת הרווח המשותף, מ-35 אלף ש"ח ל-50 אלף ש"ח בחודש, זאת, על-ידי הורדת המגבלות הכספיות שעדיין היו, הכנסת שכר עידוד לגידול במכירות, איחוד ושיפור הניהול וכו'.
3. אחרי השגת היעד, **בניית מרכול גדול**, שיעלה שוב את התרומה. כל התהליך היה אולי דוחה בשנה את המעבר למרכול, אבל משאיר לגזבר כמה מאות אלפי שקלים. לסיום, אני בטוח שגם במרכול הנוכחי המצב ישתפר, וגם זו לטובה.

אלון אלטר

מרכול

לדיון על המרכול –

יש אמרה – סבתא שלי אהבה אותה: מה האויב הגדול של הטוב! היותר טוב...

זה לא אומר כי הטוב לא היה טוב. לא כל דבר שהיה לפני יוני 2003 היה חובבני ובלתי יעיל.

מוסדות האספקה של הקיבוץ צמחו מחלוקה של חפיסת סבון פעם בחודש ומברשת שיניים פעם בחצי שנה, דרך חצי חלה וחצי חבילת מרגרינה בימי שישי, דרך מכירה ב"נקודות" – כסף הס מלהזכיר – עד לכל-בו ולמרכולית של העשורים האחרונים, בהתאם לשינויים באורחות החיים.

גיוון המוצרים עלה בהתאם לדרישות. שני המוסדות השתדלו למלא צרכים, בלי לעודד צריכה. הם גם השתדלו להוזיל מחירים על-ידי קנייה באריזות גדולות ואריזתם מחדש בהתאם לדרישות, כשהאריזה נעשתה בידי חברות בנות +80.

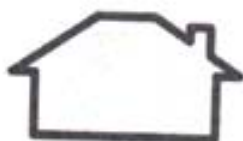
אישית אני מתגעגעת לשני ה"בוטיקים" הקטנים והידידותיים שלנו, אשר דווקא בגלל המבחר המצומצם שלהם התצוגה היתה יותר שקופה ויותר נאה. כמעט לא היו שם תורים.

ואולם, כשאני עומדת במרכול החדש בתור הארוך מאחורי ארבע עגלות עמוסות, אני חייבת לומר לעצמי: לא קובעים דפוסי צריכה לפי בנות 90.

בהצלחה

לילי קליין

בניין

סקירה על פעולות ענף הבניין בשנה החולפת, לשינוי ייעוד מבנים בשטח המחנה:

- * העברת חנות "פרפרים" לבניין מחסן הבגדים.
- * שיפוץ והכשרת מבנה המרכולית לשימוש המרכול החדש.
- * העברת מועדון נעורים מגן אלון למבנה הכל-בו לשעבר.
- * הכשרת מבנה גן אלון להפעלה כגן של המועצה האזורית.
- * העברתו של משרד הגיל הרך אל חלקו הצפוני של גן דקל.
- * העברת הסטודיו של פנחס בוצ'וביץ לסטודיו הקודם של חיים מאור.
- * הכשרתו למגורים של פעוטון פרדס.
- * הכשרתו למגורים של מבנה גבורות.
- * ביטול-הריסת מקלט גן שעשועים ומקלט הארכיון.
- * בימים אלה, עוברת ספריית החברים למבנה שפונה מחנות פרפרים.

בתוכנית:

- * הכנת הבית שבו שכנה מתפרת הטריקו, יחד עם בית הפיזיותרפיה, לפעילות יום של סחל"ב במתכונת שונה במקצת מגבורות.

על הפרק:

- * ביטול מקלטים ישנים - "קיפול" הכניסות, יישור השטח והכשרתו לגינון.
- * העברת סדנת האופניים לבית המלאכה לקירור של ישראל עזריה.
- * העברת לוח האבן עם הכתובית "גבעת חיים על שם חיים ארלוזורוב" למגדל המים.
- * העברת ספריית הסטודנטים, השוכנת כיום בספריית בית הספר, לחדר הדרומי בבית החדש של הספרייה.
- * נבדקת אפשרות להעביר את הארכיון אל בית הספרייה (לשעבר המתפרה של פרפרים) ולהכשיר במקומו דירה נוספת למגורים.
- * ביטול ה"משק חיי" ויישור השטח.

נמסר על-ידי עקיבא

אני מודה

על המסים שאני משלם,
כי המשמעות היא שיש לי עבודה.

על כך שהבגדים שלי כבר קטנים עלי,
כי המשמעות היא שיש לי מספיק אוכל.

על הדשא שיש לכסח, על החלונות שיש לנקות ועל הרצפה שיש
לשטוף, כי המשמעות היא שיש לי בית.

על כל התלונות שאני שומע על המשלה שלנו,
כי המשמעות היא שיש לנו את הלכות לחופש דיבור.

על מקום החניה שאני מוצא בקצה מגרש החניה,
כי המשמעות היא שאני מסוגל ללכת.

על חשבון החשמל העיניק שאני משלם,
כי המשמעות היא שהבית שלי תמיד חם.

על אותה אשה ששרה בקול מזייף ושישבה מאחורי בהופעה, כי
המשמעות היא שאני מסוגל לאודס.

על ערמות הבגדים שיש לי לכבס ולגהץ
כי המשמעות היא שיש לי מה ללבוש.

על השרידים הכואבים ועל העייפות בסוף היום,
כי המשמעות היא שהייתי יעיל וכרוזוקטיבי.

על כמויות הדואר האלקטרוני הגדולות שמגיעות אלי,
כי המשמעות היא שיש לי הרבה חברות מושקיות עלי.

הביאה לדפוס - ששי

גבעות

מלל טוב
למימי
להולדת הנינה
נכדה לפני ולהה
בת לאורן ועודד
ברכות למשפחה

מלל טוב
לאשר גלעד
להולדת הנכדה
בתה של גלי
ברכות לחנה
לסבתא רבה שושנה
ולכל המשפחה

ארכע שנים כלי זכרי

כשכתי 13 בדצמבר. ערב אזכרו

כשעה 16:00 ניפגש בבית הקברות
ואגרי-כך (בסביבות 17:00) נאכנס בגדי

האכל

אשיר ואזכור

האבריים מוצמנים

בנים שרוצים להתקבל לחברות מתבקשים לפנות למרגלית בן
צבי בוועדת בנים.
בכל נושא הסדר הדיור יש לפנות ליורם מיתקי בוועדת בנים.
ועדת בנים

